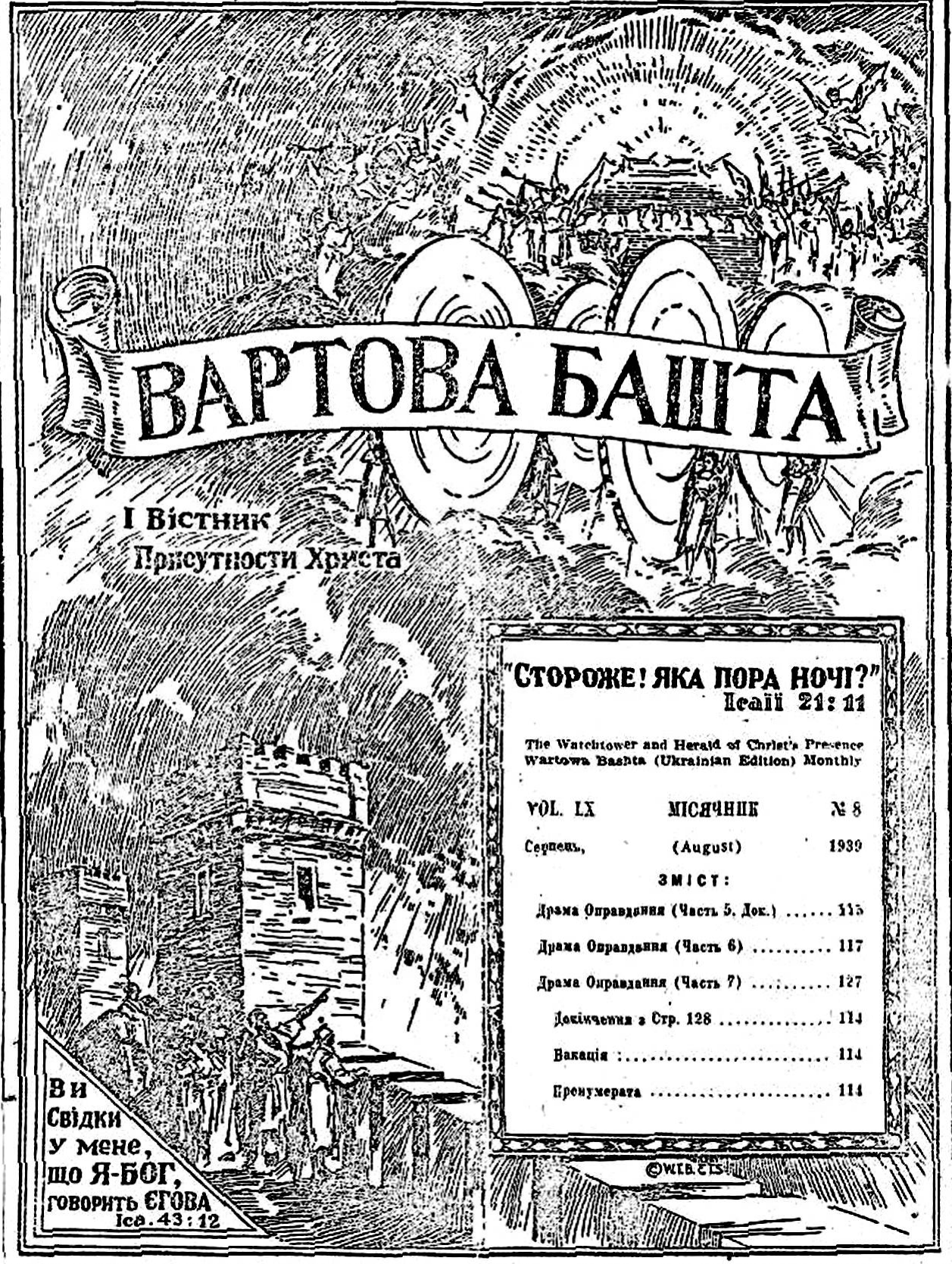

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LX МІСЯЧНИК № 8
Серпень, (August) 1939

ЗМІСТ:

Драма Оправдання (Часть 5. Док.)	113
Драма Оправдання (Часть 6)	117
Драма Оправдання (Часть 7)	127
Докінчення з Стр. 128	114
Ваканція	114
Пронужерата	114

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43: 12

© 1939 BY THE
WATCHTOWER SOCIETY

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.OFFICERS
J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчатиме не сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синовими твоїми" — Ісай 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАГНО УЧИТЬ

ЩО ЕГОВА є *світлим* правдивим і поребуваючий од ніків до ніків, сотворитель неба і землі і *датель* життя для усіх створених: що *Льогос* був початком Його творива і активним слугою в творенні всіх річей; що той *Льогос* тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в асму слави на небі і на землі, і тепер є *головним* виконавцем Чинівником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі і поставив Його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетернів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вмансвив Його понад усіх творива і понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її і правдивим царем світа; що показані в мірі досліджуванні Ісуса Христа — се діти Сноу, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задля і прикляе і свідкувати про каїністність Єгови, голосити про Його заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, і нести овець царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власті, котрий скінчив *Світову* в неба і зачин установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже *тепер* зачалось; що невадомі Господь випишати сатанську організацію і установити *справедливість* на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити *справедливим* законам, будуть правдиві і будуть жити вічно на землі.

ВАКАЦІЯ

Увага! Фабрика і бюро в Брукліні будуть заперті на два тижні, від суботи 22-го липня до неділі 6-го серпня. Се уможливити Богом фактично уникнути від *постійної* праці тут в фабриці, Ветер домі і офісі і взяти *спільну* участь із нашими містниками в праці на ниві Господній. Отже мохайте всі містники замовити достаточний запас літератури щоб вистарчило від початку вакації аж до кінця місяця серпня. Всіх замовлень прошем заслати в добрім часі наперед вакації, щоб ми мали нагоду випишати вперед запертій фабриці. Жодні замовлення не будуть висилатися, ані жодні листи не будуть утворені ані відповідей під час періоду вакації.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЬ?

Для добра приномераторів "Вартової Башти" тут хочемо просядати, і сям пояснити, що воля приномератора виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли приномерата скінчиться, тоді вона випадає з діяти автоматично.

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його заміри як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для поможі свідків Єгови. Він уможливає систематичне студювання Біблії для всіх своїх читачів і старается о иншу літературу яко поможі в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо і для інших знарядів публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито *нікчий* і *нікчий* від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і *безиміменно* стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибрисає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розсуджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не *мішається* в жадні суперечности, ані Його сторінки не *отворені* для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах випадає \$ 1.00, в Канаді і в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в *Полудневій* Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовоїх деревляк, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу в тіх краях. В інших краях можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Bessford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожнім случаї адресувати за імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для біжних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажають його читати, вислаємо дарем, или о се попросити. Ми радісно бажаме поможі таким потребущим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмемну *заявку* кожного року. *Увага для передплатників:* Посилку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попросити. Змінити адресу для тх, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Один місяць перед скінченням приномератії, послаємо поцірації. При закінченні приномератії в чужих мовах, вислаємо повідомлення з наступним числом. Посилку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попросити.

(Прод. з стр. 128)

дилася пустиня. Без сумніву, що Йозуя мав розглянути край навколо Гаю, і він посунув своє військо в найвідповіднішу позицію, як це йому сказав Господь. "І встав Ісус з усім збройним людом, щоб йти проти Гаю. Ісус вибрав тринадцять тисяч хоробрих людей, тай вислав їх уночі." — Ісуса Нав. 8:3.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LX

Серпень, 1939

№ 8

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Передано з англ. "Вартової Башти" з 1-го Марца, 1939]

"Радуйся і веселися, осадничко Сионська, бо величний серед тебе Святий Ізраїлю!" — Іса. 12: 6.

ЧАСТЬ 5

ЕГОВА уживає для своєї доброї цілі те що виключно належить до Нього: "Ні, Ні, усе срібло й золото і все мідяне й залізне знаряддя нехай присвятиться Господеві і увійде в його скарбівню." (Ісуса Нав. 6: 19) Той дорогоцінний метал згаданий тут виключно належить до Господа, тому що Він поклав їх у землю: "Мое срібло й моє золото, говорить Господь Саваот." (Аггея 2: 8) Такі дорогі метали мусять бути очищені огнем. "І сказав Елеазар священник до всіх людей військових, що ходили на війну: Се установа закону, що заповідав Господь Мойсейові: Тільки золото й срібло, мідь, залізо, цина й олово, усе що держиться в огні, мусите проводити через огонь, щоб стало чистим; а все таке мусите його водою очищення од гріха очистити; а все, що не видержить в огні, проведете через лоду." — 4 Мойс. 31: 21-23.

40 Таке очищення огнем показує, що річ посвячена Егови мусить цілком бути відділена від сатанської організації. "Тисячі постаті богів їх попалиш огнем; не поривати меш очей на срібло і золото, в них і не брати меш собі, щоб не попасти тобі в сітку; бо се гідота перед Господом, Богом твоім." (5 Мойс. 7: 25) Принос такого дорогого металу в намет або храм був даний на службу священників Егови, а не для самолюбного вживання сотворінь. Знищення Ерихону не мало на цілі збагатити сотворіння, але оправдати ім'я Егови, і весь Ерихон належав до Егови, тому що він є первоплодом землі, і тому мусів бути знищений. Це була проба для ізраїльтян, чи вони добровільно знищать Ерихон для оправдання Егового імені, ізза їх любови до Нього. Подібна проба лежить на усіх слугах Христа, і щоб отримати признання Боже, вони мусять відкрити лукавство "Християнства", тому що вони люблять Егову і бажають щоб Його ім'я було оправдане. Свідки Егови не займаються "кампанією ненависти" як це мильно обвинувачено їх. Вони роблять те, що Бог приказав їм робити.

41 Отримавши повні інструкції від Йозуя, ті що маширували були готові до акції й в назначеному часі гукати: "Тоді гукали люде і затрубили священники в труби. Як же люд чув, що

трублять, тоді загукали всі страшенним криком, і мур міста впали руїною; нарід же ринув у город, кожен звідти, де стояв; сим робом і опановано місто." — Ісуса Нав. 6: 20.

42 Крик людей був криком Егової перемоги. Обхід скінчився, і люди у місті мусіли погинути від руки Господа. Так і в сповненні, свідки Егови йдуть походом, т. є, Його посвячена священнича кляса, і їх трублення вістки царства продовжатиметься аж покіль вона скінчиться у Богом назначеному часі. Коли робота свідства скінчиться після волі Егови, тоді всі Його свідки кричати муть до Нього вірою, щоб Він у побіді оправдав своє ім'я, і тоді "Християнство" мусить упасти. Без ріжниси як за сильна або непоборима є організація ворога, і без ріжниси скільки жителі міста люблять мир і безпеку, то світські організації, релігійні, політичні та комерційні, мусять упасти. Ось таке є "діло дивовижне" Егови, і воно обнажить релігійністів, їх союзників і прихильників і знищить їх місця сховища, представлені через мур, цебто, політичні й комерційні чинники, які тепер уживають поліції до виконання приказів релігійних провідників. Релігійністи тепер вповають на їх мур, який напевно упаде: "Багатому скарби здаються кріпким містом, він уважає їх за високі мурі." — Прип. 18: 11.

43 Завалення ерихонських мурів убило і поховало много людей. Так і завалення мурів "Християнства" принесе кінець релігійній системі, що так довго зневажала ім'я Егови. Коли мурі упали, тоді узброєні мужі перейшли через руїну і взяли місто і цілком знищили його. Нікому не було дозволено утекти: "І простерли мечем прокляття на все, що було в городі, на чоловіка й жінку, на молодого й старого, на вола й овеця й осла." (Ісуса Нав. 6: 21) Ось так представлено цілковите знищення в Армагедоні усіх, що попирали релігію і становлять частку сатанської організації. Воружені мужі, що їм дозволено взяти місто й знищити людей представляли невидиме військо Господнє описане в Езекиїла дев'ятій голові. Це зазначить час горя якого не було перед тим, ані ніколи не буде опісля. — Мат. 24: 21.

“Єдина часть мурів Ерихону, що осталась цілою, була часть де дім Рагаби знаходився. Цим чином Єгова потвердив присягу тих звідателів і пошанував ту червону мотузку яка висіла на мурі, підчас коли Він знищив усяку иншу часть. Рагаба і її дім показала віру в Бога і в послушенстві до угоди зробленої з Його слугами, вони спаслися. Рагабу були остерегли ті розвідателі, що вона мусіла оставатися в її домі. “Хто тоді вийде за твої ворота на улицу [помішається з релігійною інституцією], кров його буде на його голові, а ми будемо безвинні.” (Ісуса Нав. 2: 19) Це згаджується з єдиним відносно міста прибіжища, показуючи, що “велика громада” мусить остатися в місті прибіжища аж вона буде увільнена волею і актом Бога Єгови, і це дальше попирає заключення що ті люди, що становлять “велику громаду” будуть єдині, що переживуть Армагедон окрім останка і вірних старинних му-жів.

“Негайно потому зроблено крок, щоб вибавити Рагабу і її дім: “І пішли молодики, що ходили на розглядини, та й привели Рагабу з її батьком і матір’ю, з її братами і иншими домовниками; і всю рідню її вивели та й остановили за табором ізраїльським.” (Ісуса Нав. 6: 23) Рагаба показала свою віру через свою активність у зібранні своїх кривних у свій дім. Ті що не вірували і відмовилися прийти до неї, пропали. Так буде і в Армагедоні. Єгова остеріг людей доброї волі, щоб вони шукали справедливості й смирності, якщо вони хотять знайти прибіжище в день Його гніву. (Софон. 2: 3) Це значить, що коли одиниця доброї волі отримає знання правди, то його завдання і доказ його віри буде його активність в проголошенні вістки царства иншим, що мають уха до слухання, щоб вони були зібрані в Господню організацію і знайшли там безпеку. Рагаба і ті, що були з нею, мусіли бути перевірені нім вони могли бути прийняті до покоління ізраїлевого, і тому їх “оставили за табором” на якийсь час. Якщо вони взяли які дорожочністі за проклятого міста, то не мусіло бути забрано від них і знищено. Вони мусіли бути покірні, тобто, очі до науки, і мусіли шукати справедливості через послушенство до інструкцій. Це робить натиск на правду, що ті що з них складається “велика громада” не є духовними ізраїльтянами. Рагаба і її кривні, що спаслися, представляли людей доброї волі, що становлять “велику громаду”, яка житиме на землі повіки.

“Що “Християнство” буде цілком знищене, то це показано в драмі: “Місто же і все, що було в ньому пустили пожаром, тільки срібло та золото та мідяний і залізний посуд віддали в скарбницю Господнього дому.” (Ісуса Нав. 6: 24) Бог дав через Мойсея закон після котрого з Ерихоном треба було поступати: “В містах же сих народів, що дає їх Господь, Бог твій, тобі в наслідє, не зіставиш нічого живим, що дише; а мусиш прогнаги їх: Гетіїв і Аморіїв, Канааніїв і

Ферезіїв, Гевіїв і Євузіїв, як заповідав тобі Господь, Бог твій; щоб вони не навчили вас чинити усі гидоти їх, які вони чинили божищам своїм, і ви не почали грішити перед Господом, Богом вашим.” — 5 Мойс. 20: 16-18.

“Знищення Ерихону предсказувало що має впасти на “Християнство” в Армагедоні, т. є, цілковите знищення. Отже лише такі речі, що належать до Бога, перейдуть через той великий “огонь”. І якіж ці речі? Люди доброї волі, що уживають їх віри в послушенстві до Господа, що втікають до Господа і шукають прибіжища в нім, і котрі сповняють правила остаючи під охороною Господньою і шукають справедливості й смирності.

“Відкриття цього пророцтва буде тепер великою потіхою для людей доброї волі, коли вони бачуть і оціняють як Єгова, давно тому, памятав за них і постарався о їх спасення. “Йозуя” значить “Спаситель”. “А блудницю Рагабу і батьківську родину її і всіх що були в неї, залишив Йозуя живими і пробуває вона в потомках своїх у Ізраїлі по сей день; бо переховала посланців, що послав був Ісус на розглядини в Ерихон.” — Ісуса Нав. 6: 25.

“Більший Йозуя, Ісус Христос, Урядник Єгови, знищить усю сатанську армію в Армагедоні, а полишить тих, що належать до “великої громади”, Його “инших овець”. Це дальше доказує, що кляса Рагаби, “велика громада”, переживе Армагедон з причини її віри і послушенства до Господа. Св. письмо не згадує про смерть Рагаби, але сказано в контекстах, що вона живе в краї “аж до сього дня”, дня Йозуя, що пише цю історію, і це доказує, що “велика громада” житиме на землі повіки у царстві Більшого Йозуя.

“Пізнійше Рагаба подружилася з Салмоном, що стався отцем Бооза. (1 Паралип. 2: 11-15; Рута 4: 20, 21) Давид був потомком цього подружжя, і Давид представляв Господа Ісуса. (Мат. 1: 5, 6) Ось так Господь показує нагороду за повну віру і послушенство. Якщо нагорода за її віру і послушенство “велика громада” прийшла до близького споріднення з “останком” на землі і пізнійше вона отримає вічне життя на землі і отримає привилей виконати Божий приказ “множиться і сповнюйте землю”. (1 Мойс. 1: 28; 9: 1) Тепер можна бачити, що та божественна драма відкрита в цім часі є для користі останка і “великої громади” і приносить велику радість, і за це вони повинні славити Єгову і Ісуса Христа.

“Уладок Ерихону спричинив велику радість для ізраїльтян, тому що Бог показав їм свою ласку. На Ізраїлі спочивала велика відвічальність, отже Йозуя заприсягнув всього Ізраїля, пригадавши їм їхню відвічальність. “Того часу вимовив Йозей такий проклин: Будь проклят перед Господом чоловік той, що звавився б сей город Ерихон відбудувати! Розкопуючи ґрунт на основини його, перворідня сховає, а на послідньому з дітей нехай постройть ворота його.” — Ісуса Нав. 6: 26.

"Ерихон уже ніколи не був відбудований за часу Йозуя. Так і ніколи за життя Більшого Йозуя, Ісуса Христа, який живе повіки, і "Християнство" не буде відбудоване. Воно пропаде на віки. Руїни Ерихона були свідомством оправдання Єгового імя. Так і знищення "Християнства" буде вічним свідомством для оправдання Єгового імя.

"Записані слова Йозуя були висказані під натхненням і зазначають правило Єгови відносно організації Сатани. Переступлення слів Йозуя значилоб зневаження Всемогучого Бога. Більше ніж 500 років пізніше, і коли десять поколінь збунтувалися проти Юди і Єрусалиму, і коли то Ахав та Езабеля панували в Самарії й отримували диявольську релігію, один із диявольських релігійоністів на імя Гіел, на перекір Єгови, відбудував Ерихон, і за це прокляття спочило на ньому: "І засадив Ахав дуброву, й завадав учинками своїми більш досади Господеві, Богу Ізрайлевому, ніж усі царі Ізрайльські, що були перед ним. За його часу Ахїл із Бетеля збудував город Ерихон. На перворідні своєму Абирамі положив підвалину його, а на меньшому сині своїм Сегубі поставив ворота його, по слову Господньому, що сказав через Йозуя Нуненка." — 1 Цар. 16: 33, 34.

"Ерихон, перший і останній, був оснований на ворохобні проти Єгови. Відбудування того бунтівничого міста не представляло відбудування організації Сатани, але представляло, що хто старається підтримати релігійний елемент сатанської організації, то підпадає під прокляття Більшого Йозуя. Ті що поповняють гріх Самарії є теж у тій класі. (Амоса 8: 14) Як у ворохобні Ахїла, вони загублять свої діти, від первенців до останніх, і ніхто не переживе їх.

"Оправдання Єгового імя є даліше доказане закінченням цієї шостої голови: "Господь же був з Йозуєм і слава його носилась по всій країні." (Ісуса Нав. 6: 27) Та нім Армагедон скінчиться нім усі вороги будуть очищені, усі будуть зму-

шені признати Єгови за всевишнього і що Він і Ісус Христос, вищими властями. Усі вороги будуть настрашені й змушені бачити руку Єгови у знищенні їх.

"Тепер завітуючі люди Єгови застановляться над пророчим образом в облозі Ерихону і його упадок і дістануть потіху і сильну надію. Ми знаємо, що вороги Божі й Його царства знаходяться в твердині і чуються безпечними за своїми "мурами". Релігійний чинник опрокидає Всевишнього Бога і Його Царя. Разом з їх союзниками вони приписують собі владу володіти світом. Вони стоять там де вони не повинні стояти. (Марка 13: 14) "Земля Господня і вся повнота її", і нею буде володіти Його помазаний Цар, і ніхто з необрізаних не має права приписувати собі владу володіти нею. Приписання ворога, релігійоністів, а головню Римо Католицької Гієрархії, є гідотою в очах Бога. Успіх тієї диявольської інституції навіть на короткий час спричинить спустошення. Ворог став гордий, свавільний, жорстокий і зловний, і переслідує свідків Єгови з великим огірченням. Ворог ступає слідом свого отця Диявола, сплітає всякі брехні на зневагу Єгового імя і Його слуг. Але прийшов час для останка і його співтоваришів, Йонадабів, бути дуже відважними. Єгова дає поміч тим, що люблять Його і служать Йому. Як це Він сказав до Йозуя, так Він тепер каже до сього вірного останка: "Яж завітую тобі: Стій твердо й мужно, не лякайся і не вдавайся в тугу: бо Господь, Бог твій з тобою, куди б ти не повернувся." — Ерем. 1: 19.

"Жадна драма ані образ не показує повного розвою руху у виконанні Єговиних задумів, ані ці пророчі образи не являються в хронологічним порядку. Із шостою головою пророцтва Йозуя та частю образу провадить до закінчення Армагедону. Потому наступає другий образ в якому Йозуя відіграє важну частю. Це Єгова теж велів записати і тепер відокрити на поміч і потіху тих, що люблять Його і служать Йому.

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Перекладено з англ. "Вартова Башта" з 15-го випуску, 1939]

"Оце ж, коли будете гласу мого послухати й хранити завіт мій із вами й умову, дак будете пай мій в народах, моя бо земля і вся вселенна." — 2 Мойсея 19: 5.

Часть 6

ІМЯ ЄГОВИ представляє все, що є справедливе. Його імя не могло бути оправдане коли б Він одобрих що небуло несправедливе. (Жид. 1: 13) Добровільне непослушенство до Його приказів становить несправду або беззаконня. Сотворіння, що бажає отримати Боже признання, мусить бути послухним. Те незмінне правило відноситься до всіх Його сотворінь. Коли Бог зробив угоду з ізраїльтянами, то Він підчеркнув конечність повного послухенства. Ізраїль, в

угоді вірності, представляв духових ізраїльтянців в угоді о царство. Вибрані Божі мають співтоваришувати в небі з Його одлюбленим Сином, і їх признання мусить попередити повне послухенство до Господа. Отже слова висказані Єговою до натурального Ізраїля відносяться ще з більшою силою до духових ізраїльтянців, а іменно: "Оцеж коли будете гласу мого послухати [цілком, вповні] й хранити завіт мій із вами й умову, дак будете пай мій в народах, моя ж бо зем-

ля і вся вселенна." Нема нічого у світі до чого б чоловік мав право і щоб воно не належало до Бога. Все що чоловік отримує є з Божої ласки. Ця правда головною відноситься до тих, що зробили угоду з Єговою. Це Єгову цілком Він виконує а не чоловічу. Те що Бог обіцяв, він і довершить, і нікому сотворінню не буде дозволено йти його самолюбним ходом супроти Божих задумів і в той самий час отримати Боже призначення. У своєму часі всі, що добровільно пійдуть проти Божої волі, будуть знищені. Слово Боже часто підчеркує важність, що сотворіння мусять бути послухні Богу Сотворителю. Це божественне правило витікує не має, і не може мати.

Незмінне право Єгови вимагає послушництва, на що було зроблено натиск в пророчій драмі оправдання, яку Бог велів відіграти через своїх звітуючих людей Ізраїля під розказом Йозуа. Те саме правило є підкреслене у сповненні драми, яку Бог відкрив своїм людям, що є під проводом Більшого Йозуа, Ісуса Христа. Єгова зробив два великих чуда: одно, перепроводив ізраїльтян через бурхливі води Йордану, а друге, чудом знищив Ерихон; і цими чудами Він вповні заманіфестував Ізраїлеві свою всишність. Чому мали ізраїльтяни взяти противний напрям приказам Всевишнього, коли в їх умах вони мали ці два великі й свіжі чуда? Йозуа дав приказ, але той приказ був від Єгови, і ізраїльтяни не мали причини сумніватися цьому фактові.

Захланний чоловік має надмірне бажання набутти матеріальну наживу, будьто вона гроші, слава або честь для себе. Ахан з покоління Юди був таким чоловіком. Факти показують, що були люди в лінії до царства небесного, але упали з причини їх неправильного бажання особистої наживи. Та частина пророчої драми тут показує отцю саму річ, а була вона записана і тепер вивчена для помочи й потіхи тих, що згодилися чинити волю Божу й котрі омивають сітей і ходять дорогою визначеною Єговою: "Та сини Ізраїлеві прогрішилися велико, бо взяли з заклатою: Ахан син Хармія, сина Сабдієвого сина Зариного, покоління Юдиного, взяв із заклатою, і запалав гнів Господень проти синів Ізраїля." — Ісуса Нав. 7: 1.

Вдійсності лише один чоловік з покоління Юдиного поповнив цей переступ, але Бог тут показує, що Він має до чинення з своїми людьми як загалом або організацією і що добровільний переступ якоїбудь частини не перейде без уваги і без кари. Позволити мильному актові перейти без уваги загрозилоб цілій організації і принеслоб зневагу ймені Єгови.

Тією "заклятою" річю в тому часі був Ерихон, а в теперішньому часі нею є релігійна організація і союзники звані "Християнством". Річ є заклата тому, що вона є засуджена на знищення через Єгового Виконавчого Чинownika, і має бути знищена тому, що вона є гидотою в очах Бога і зневагою для Його святого імені. Ахан,

супроти виразного приказу даного Йозуем, із захланства взяв з Ерихона деякі речі, що його користололюбиме серце бажало. Про це як він забрав ті речі є описано в двацятomu і двацять першому верші в сімейній голові книги Ісуса Навина. "Ахан" значить "клопіт", і ті, що йдуть його напрямком завжди зайдуть в якийсь клопіт. В иншому місці в Біблії згадується про "Ахар", що значить "докучливий". "Син Хармії: Ахар, що накликав лихо на Ізраїля, порушивши заклатте." (1 Паралип. 2: 7) Отже той Ахан або Ахар представляв з духа народжених одиниць, що були в лінії до царства і які сталися невірними і стягнули клопіт на організацію Єгови. Ця частина пророчої драми сталася раз-по облозі Ерихону, і відноситься у сповненні до 1933 р., коли то похід навколо позатипічного Ерихону зачався. Ті невірні в Господній організації сталися докучливими і спричинили поважні клопоти в колах видимої Господньої організації; і якби їх поглищено, булиб спричинили труднощі в організації, і запровадили б до нещастя; і тому Єгова висвітлює їх, щоб усі люди могли бачити і скористати з того. Намісці тут згадати слова: "В инших людей гріхи явні, попереджують на суд, а за иншими йдуть слідом." (1 Тим. 5: 24) Завважте, що "запалав гнів Господень проти синів Ізраїля", т. є, проти цілої типічної організації, котра то організація мусить тепер бути очищена. Взагалі ізраїльтяни цілком не були свідомі о переступі Ахана, і не знали переступника, отже Господь відкрив цей клопіт перед ними. Переступник не був несвідомий свого переступу, але ізраїльтяни могли доказати свою невинність лише через відкриття злочинця прилюдно, т. є, перед цілим збором, і показати що вони не мали симпатії зо злочинцем і злочинцем, ставши виразно по стороні Єгови.

Господь кермував цілою справою, щоб її привести ясно перед людьми, і в цьому Він кермував напрямом Йозуа: "Саме тоді послав Йозей людей у Гай поблизу Бет-Авена, на схід сонця від Бетеля, та й наказав їм: Ідіте в ту країну на розглядину. І пішли люди на розглядину, та й розгледіли Гай." — Ісуса Нав. 7: 2.

Ерихон знайшовся тоді в руїнах, і Йозуа послав людей до Гай (що воно значить руїна або купа руїни), яке опісля було знищене. Тепер погляньте на сповнення цієї частини пророчої драми, і який крок Йозуа взяв проти міста Гай, що представляло активність свідків Єгови по 1933 р., проти організації Сатани, а головню релігійністів на землі. Деякі поважні подробиці показані які не мають стичности з облогою і знищенням Ерихону. Йозуа після розвідателів, щоб вони обглянули близько місто Гай, предсказуючи цим, що Ісус Христос пішле своїх людей пригланутись близько диявольської видимої організації, щоб можна її краще обнажити через своїх вірних слуг. По 1933 р. диявольський головний земний знаряд був цілком відкритий, і це дало свідкам Єгови спроможу пригланутися

блище тій лукавій організації. На 23 квітня, 1933 р. виголошено промову через радіо-станцію на тему "Враження святого року на мир і добробут", відкриваючи близьку зв'язь і співтовариство Римо Католицької Гієрархії з політичними і торговельними чинниками, що гноблять народи; і це змусило Гієрархію відкрити себе як противника Єгови і Його царства. В 1935 р., Господь показав факти, що Римо Католицька Гієрархія становить новочасних філістів, воюючи проти новочасного Самсона, який представляв Божих помазаних людей на землі. Деякі одиниці, що співтоваришили з Господньою організацією не могли бачити цієї правди у властивому світлі. Сказано є в книзі Ісуса Навина 7:3: "Вернулись тоді до Йозея та й оповідають йому: Не треба йти туди всім народом, а нехай би пішло чоловіка зо три тисячі та й підневолять той Гай. Шкода тобі ввесь люд наш трудити, бо їх там омаль." Як видкося з писання (Ісуса Нав. 8:25), то населення міста Гай було яких 12,000 осіб, отже це було мале чисто в порівнанні з армією Йозуя. Так і Римо Католицька Гієрархія в порівнанні з іншими релігійністами під проводом Сатани є мала числом. Ерихон упав так легко з причини Єгової чудотворної сили, отже і мужі, що пішли оглянути ту землю, прийшли до заключення, що ізраїльтяни не потребували робити великого напруження проти міста Гай, і що дійсна праця з їх сторони чекала їх по тому, як Господь знищить місто, і тому лише мале число мужів треба вислати до Гай, і це вони представили Йозуєві.

У сповненні цієї частини образу, деякі "зарозумільці", що показалися бути в лінії до царства Божого, предložили свої аргументи для попертя своєї позиції. Було це в літі 1935 р., що Господь відокрив своїм людям, що "велика громада" (Одкр. 7:9-17) є земною клясою і становить Його "інші вівці" (Йоана 10:16), що Він їх збирає до себе перед Армагедоном, і що це було завдання і повинність як і великий привидей останка нести вість людям доброї волі перед Армагедоном, щоб вони шукали прибіжництва, бо по Армагедоні вже буде запізно для них збиратися і для останка виконувати цю роботу. Та супроти цього відкриття Господом, негайно виринули деякі "мудрагелі", що переконали себе і інших, що "дійсно велика робота жде аж по Армагедоні", котру то роботу вони, тобто "мудрагелі", будуть виконувати, і тоді такі "мудрагелі" мали стати великими людьми. Проголошення вістки царства серед "Християнства" не є лише яко острогога "Християнства" о надходячим нещастям, але також щоб допомогти цим людям доброї волі у "Християнстві" почути радісний гук труби і утекти до Господньої організації і мати охорону. Ті великі правди Господь представив перед своїх людей в 1935 р., але повисше згадані "мудрагелі", як ті мужі, прийшли до Йозуя, і сказали: "Колиб "велика громада" і осталася на землі, чому можна дуже сумніватися, то іще час не

прийшов збирати її; робота збирання "великої громади" наступить аж по Армагедоні, і тоді ми (мудрагелі) виконаємо велику роботу; отже як-ебуть змагання зроблене тепер є передвчасне. Ждїть на Господа аж Він виконає свою часть відносно духової кляси; не робіть тепер так великого змагання на полю і не працюйте так тяжко непотрібно, бо тепер є дуже мало до збирання, а може і зовсім нема. Нема причини для всього останка працювати для "великої громади" яку можна буде зібрати аж по Армагедоні. Де ж та велика громада? Ми не бачимо її! Ось такі були аргументи тих, що вважали себе за важких і майбутніх провідників Божої організації; і так вони пішли між Господніх людей в 1935 р., і проповідували незгідні з Писанням науки або теорії про "велику роботу по Армагедоні", і кількох необачних пішло за ними.

Як вигядає, то Йозуя мав піддатися аргументові тих людей, що він їх вислав розглянути край: "от і пішло туди людей тисяч із три чоловіка, та вони повтікали з бою перед Гаянами." (Ісуса Нав. 7:4) Нещастя прийшло за нещастям, і ізраїльтяни змушені були утікати перед гаянами, що вганяли за ними. Завважте тепер деякі факти, що сталися в сповненні. Повисше наведений незгідний з Писанням ані з розсудком аргумент був енергійно поширений по всіх частих землі, і наякийсь час робота в полі, а особливо в Канаді, припинилася і многи стали байдужими. Ціль цього була, щоб ослабити віру деяких і щоб вони лишилися на заді або втікали перед ворогом. Правдою є, що хто є слабкий вірою, той не може робити енергійного нападу у виконанні Єговиних приказів. Слабі одиниці, що їм сказано йти до новочасного Гая з вісткою царства, лишазися позаду з даванням свідцтва, а деякі стали цілком безактивні й противилися вістці царства і уживали повисше згаданого аргументу "мудрагелів" для оправдання себе. Наслідок був, що вони відложили напад на Гієрархію й не мали нічого до чинення з роботою дотично "великої громади", бо, сказали вони, та робота мусіла чекати аж Господь покінчить свою велику роботу в Армагедоні. "І побили з них Гаяне з трийцять і шість чоловіка, вганяли за ними зперед городських воріт аж до Себариму, і били втікаючих з узгір'я; тоді потаяло у народу серце і взялось водою." — Ісуса Нав. 7:5.

Перемога тих людей, що напали на Гай, відбрала всю відвагу від ізраїльтян, що осталися в шатрах. Так і ті, що відступили від роботи свідцтва в 1935 р. або десь у тому часі, були поражені ворогом і стали бездіяльними і нестало їм віри ані відваги йти вперед. Ціль тих "мудрагелів" була, щоб ослабити інших в Господній організації. Деякі, що навіть хотіли йти далше з роботою, були стримані цим заом.

Коли Йозуя довідався що взяло місце в Гаю, він вельми заклопотався: "Йозуя роздер одіжку на собі та й упав ниць перед ковчегом Господнім, і лежав аж до вечора, він і громадсь. мужі

в Ізраїлі, і посипали собі землею голови." (Ісуса Нав. 7: 6) Занепокоїння Йозуя представляло журу тих, що серйозно інтересувалися справами царства, і та жура повстала з причини невластивого поведіння тих "мудрагелів". На декотрих одиницях Господь положив більше відвічальності щодо Його роботи ніж на киших, і з причини такої відвічальності мала впасти велика жура коли робота Господня підупадала. У своїй журі Йозуя закинув до Господа: "І рече Ісус: Ой Господи Боже: чи на те ж перевів еси людей сих через Йордан, щоб ти подати Аморіям на поталу? Ой коли б ми були наважились осістись по тім боці Йордані!" — Ісуса Нав. 7: 7.

"Слів цього тексту не можна розуміти, що Йозуя закидав Єгови невірністю, ані він не опрокидав Єгову за це, що Він запровадив їх там щоб канаанці вигубили їх. Бог чудом перепровадив ізраїльтянів через Йордан і дав їм перемогу над Ерихоном, а тепер здавалось, що обставини цілком змінилися, і у вічу цього нещастя це було властиво для Йозуя розпитати що порушило Господа до такої великої зміни до них. Він заявив, що краще було і не переходити Йордан і не зачинати наїзд на Канаан, коли впала така ганьба зараз по розпочатті наїзду. Він вельми сумував ради імя Єгови, і тому Йозуя упокорився у благав Господа показати йому причину чому. У сповнення цієї часті драми: коли розвинувся повищий клопіт, тоді всеціло посвячені Богу звернулися до Нього і шукали віднайти причину цього відступу й опозиції, маючи пильне бажання пізнати чи це впало з причини якоїсь великої помилки, або чи вони може були зухвалі в розпочатті роботи відносно "великої громади" перед Армагедоном. Многі з Господніх людей пригадують собі факти сповнення цієї часті. У смутку своїм Йозуя даліше молився до Господа: "Тільки ж бо я благаю тебе, Господи, навчи, що маю казати після того, як Ізраїльтяне мусіли втікати перед своїми ворогами?" — Ісуса Нав. 7: 8.

"Щоб ізраїльтяни утікали від ворога, по тому як Бог указав їм стільки ласки, то це було доказом, що вони були невірні й негідні виконувати якубудь роботу важну, і це було вельми понижаючим для Йозуя. Втрата тридцять шість людей, що були вбиті ворогом, не була так важна, коли б вони були впали лицем до їх ворогів, то це не було б пониженням. Утеча серед таких обставин могла здеморалізувати весь табір, і от що засмутило Йозуя. Так і у сповненні, займаючи місце відвічальності в Господній організації й казати, що "велика громада" не мала бути зібрана аж по Армагедоні, і що Господь дозволив проголосити початок роботи збирання "великої громади" проти своєї волі, то це мало принести упадок Його людям; і тому такі обставини вимагали розглянення й драстичних кроків, щоб помазани Божі люди могли ясно бачити який властивий напрям вони мають взяти.

"Через сі прикрі обставини й вражіння які се

малоб принести на табір, Йозуя даліше звернувся до Господа: "Як почують про се Канаані та й усі осадники землі цієї, так обсядуть нас навкруги, та й викоренять імя наше з землі. Що ж ти вчиниш тоді про твоє велике імя?" — Ісуса Нав. 7: 9.

"Єдині ізраїльтяни під проводом Йозуя були на землі, що представляли Єгову, і та ганебна річ мала стягнути велику зневагу на імя Єгови; і тому Йозуя питав: "Що ж ти вчиниш тоді про твоє велике імя?" Під цим він розумів, що він мав робити щоб спасти імя Єгови від зневаги, далшого пониження, і наруги? Так і у сповненні, коли б свідки Єгови подалися назад від їх взятого напрямку в проповідуванні вістки людям доброї волі і упустили свої руки в роботі яку Господь велів їм виконувати, то це мало становити акт непослушества і запровадити їх до знищення. Це також мало стягнути велику зневагу на імя Єгови замість оправдати його. Така невірність мала виключити останка з охорони Господньої в часі Армагедону, а понад усе мало стягнути ще більшу зневагу на імя Всевисьного. Його свідки отримали "нове імя" (Іса. 62:2; Одкр. 2:17) і тепер вони були знані як "свідки Єгови" (Іса. 43:10-12), і коли б вони відмовилися йти за свідомством, як це їй Бог відокремив їм, то це було б стягнуто зневагу на імя Єгови і вони були б відкинуті. Ті з останка ще памятають яке заворушення повстало з причини виголошення повище згаданої промови і науки, що "велика громада" мусить бути зібрана по Армагедоні, і що нема причини робити щобудь аж до того часу. Таке заворушення повстало по цілій організації Господній, бо останок мав причину надіятися, що всі Божі люди йшли гармонійним походом.

"Божі вірні люди мусіли знати причину чому такі обставини виринули, щоб їм знати своє положення перед Господом. Господь дав пораду Йозуєві, як це образ показує, і та порада відноситься до Божих людей у сповненні. "Господь же відказав Йозуєві: Устань! Про що се лежиш на твоєму лиці?" — Ісуса Нав. 7: 10.

"Єгова не гнівався на Йозуя. Протинно, Бог повідомив Йозуя, що його "смуток по Бозі" мусить наступити виразним чином (2 Кор. 7:10, 11), і що замість лежати лицем і бути безактивним, він мусить устати і чинити приказ Господень.

"Йозуя не знав, що-хтось з ізраїльтянів переступив наказ Господень і присвоїв собі щось з залятого міста Ерихону, але тепер Єгова сказав Йому: "Ізраїль провинив; переступив мій заповіт, що я заповідав їм, та й присвоїв собі щось із проклятого." — Ісуса Нав. 7: 11.

"Ціла громада ізраїльська прогрішила, позволивши одному винноватому чоловікові позіставати в таборі, і для цієї причини Бог дозволив нещастю впасти на цілий табір Ізраїля, і це мало прийти рукою ворога. Його люди як громада зламали свою угоду, на підставі котрої Єгова передав Ерихон в їх руки. По упадку Ерихона

Йозуя припускав, що кожний ізраїльтянин стояв сильно при угоді і точно вважав і був послухний заповіді відносно проклятого міста, і тому він не перевірявав нікого чи хто переступив Божий приказ. Один же злодій між ними украв речі посвячені Єгови й прикрив ті речі землею, і так він вдавав за невинного. Як це сказано в тексті 2 Мойсея 19: 5: "Моя ж бо земля й вся вселена", сказав Єгова, і все що належало до Єгови мусіло належати до Нього, як це Він повелів. Тепер завважте сповнення цієї часті пророчної драми.

20 Сталося це в 1933 р. або зараз потому, що особа яка займала позицію відвічальності в Господній організації, і котрій помагали і підтримували її особисті прихильники, стараючись самолюбно використати деякі речі. Та особа поступила супроти інструкції з канадійськими радіостанціями, коли ж в той самий час та особа вдавала що вона точно стоїть за оправдання Єгового ймя і упадком організації Сатани. Будучи зарозуміла в собі, та одиниця відкинула інструкції отримані й пішла своїм власним шляхом, щоб дістати більшу славу між людьми, і старалася надрукувати звіт свого поступку супроти отриманої інструкції. У трох случаях та одиниця післала до головного бюро Товариства виписаний звіт своєї роботи, стараючись цим звеличити себе, однак такий звіт був відкинтий. Мильний напрям тієї одиниці дальше продовжався. По тому, як Господь відкрив в 1935 р., що "велика громада" є земною клясою, яку Господь збирає перед Армагедоном, тоді та сама одиниця і її прихильники, з надією на самолюбну користь, старалась перешкодити поступаючому рухові Господньої роботи. Кожний з між тих злочинників зазначив у присутності інших, що повисше згаданий "мудрагель" мати ме нагляд над роботою по Армагедоні, і що він виконає чудову роботу в Господній організації й що він стане великим і його ймя славним. Коли хтось бере позицію в Господній організації для самолюбної користі, або щоб виробити ймя для себе, тоді він, як Ахан, обкрадає Єгову і 'не приносить до скарбниці Господньої своєї десятини', і виконання чого мусить бути доконане перед Армагедоном. (Мал. 3: 8-10) Гл. "Вартову Башту" з 15. листопада, 1936) Всі речі на землі, включаючи хвалу і честь, належать до Єгови, а не до людей, і хто з людей старається злапати те, що належить до Єгови, той обкрадає Бога, як це Ахан зробив в Ерихоні.

21 Ті три тисячі людей, що пішли проти Гай, не подужали (ворога), тому що один з їх організації поповнив злочин. Єгова не міг благословляти тієї громади коли хтось в тій організації переступив Його угоду і заповідь. Господь не висвічував тієї справи, щоб винувати був знайний, відкритий і покараний, і вибравши спосіб. Він сказав до Йозуя: "От через що не здоліли сини Ізраїлеві встати перед своїми ворогами, а мусіли перед своїми ворогами навтеки втікати:

бо й сами під прокляття підпали. Тим же то не буду я з вами довше аж поти, покиль проклятих не вигубите зміж себе." — Ісуса Нав. 7: 12.

22 Єгова має до чинення з своїми людьми як з цілою організацією, а не з одиницями. Та організація мусить бути чиста, і всі мусять бути послухні приказам Господнім, без виїмку. Так і у сповненні, Бог приказав виконати певну роботу, отже навчання проголошені кимось в організації, котрі то навчання малиб відложити або опізнити роботу свідництва аж до Армагедону, могло принести лише один наслідок, а це спричинити многих утікат перед ворогом і статися безактивними. Точно такі подібні обставини виринули і в Божій організації. Це досягло кількох осіб в різних частях землі, і вся організація стала не мов поражена. Коли хто в Божій організації ділає після самолюбної цілі або самолюбної наживи, і чинячи це, спинює повне послухенство Господній роботі після Його приказу, то це становить прокляття, і таку річ мусить осунути нім Господь буде зо своїми людьми і дасть успіх в роботі. Бог сказав до Йозуя: "Тим же то не буду я з вами довше аж поти, покиль проклятих не вигубите зміж себе." Отже Бог вимагав, щоб той ворохобний чин був відкритий і викинтий. Божа святиня мусить бути чиста. (Дан. 8: 14) Робота в Канаді прилишлась позаді, як це многи пригадують собі, і через те свідцтво і в інших частях землі також опізнилося; отже щось треба було робити. Бог не покарав зараз переступника, але дозволив йому пригадуватися і дав нагоду до направи; та коли той переступник не зробив цього, тоді Господь зачав ділати, і сказав Йозуєві що робити: "До діла! освяти люд і повели: Дбайте про те, щоб на завтра були чисті: бо так сказав Господь, Бог Ізраїлів: Прокляте у тебе Ізраїлю! Тим не здолієш встати перед ворогами твоїми, докиль не звернеш від себе те, що передане проклонові." — Ісуса Нав. 7: 13.

23 Було тоді над вечером коли Господь говорив до Йозуя, і Він сказав йому щоб люди "назавтра були чисті". Рабаба і її родина представляли Йонадабів або "велику громаду", і вони тоді були в таборі Ізраїля, але й ці тепер мусіли бути в гармонії з ізраїльтянами, щоб їм мож було жити з ними. Подібно і в 1935 р. Єгова відкрив, що люди доброї волі, так звані Йонадаби, є земною громадою, і що вони мусять працювати вповній гармонії з "останком" і дбати о царство і попірати справи царства. Супроти Божого приказу, повисші згадані мудрагелі між Божими людьми зачали проповідувати свої самолюбні науки для самолюбної наживи. Господь мовчав і полишив переступника аж до 23. лютого, 1936 р. коли то на конвенції свідків Єгови в Лос Енджелос, і в котрому то часі відбувалися дев'ять інших конвенцій в різних частях Злучених Держав, і теж стількиж конвенцій в Британії, що були сполучені телефоном і бездротними апаратами, в тому то часі Господь при-

людно звернув увагу всім Божим людям зібраним, що в науку увійшов гріх через тих, що знаходяться в Його організації і вдають ніби за вірних Господеві, і що той гріх був виміреним щоб перешкодити Господній роботі в користь "великої громади", і що це робиться зухвало і для самолюбної цілі. Між іншими речами в тому часі сказано, як слідує:

"Лише кілька місяців тому Господь відокрив, що "інші вісці" або Йонадаби становлять велику громаду і виходять з між усіх народів. Те пер ми бачимо, що люди стоять перед Господом і повівають пальмовими віттями і вітають Христа Царя і виспівують голосом великим, що вони приписують їхнє спасення Богу Єгови й Ісусу Христу, і нікому іншому. Тоді то Господь відокрив, що весь вірний останок і всі воскреслі одиниці, і ангели в небі, разом з великою громадою, проголошують хвалення Єгови і радіють. (Одкр. 7: 11, 12) Це означило почин празнику кучок, празник Єгови, і ті згадані одиниці, після пророцтва Захарії, святкували празник кучок. Деякі люди, зарозумілі самі в собі, кажуть вам, що "ми не зайдемо нігде", і що велика громада не вийде аж по Армагедоні. Таке закінчення не має розсудку ані не є згідне з Писаннями. Господь обіцяв, що Він переведе декого через Армагедон, і ті одиниці будуть святкувати празник кучок на хвалу Єгови. Армагедон спричинить неописане знищення народів, і, каже пророк, станеться, що хто полишиться зо всіх народів, що підуть проти Єрусалиму, будуть що року йти і поклонятися Цареві, Господеві сид, і святкувати свято кучок на славу Єгови. Отже ясним є, що ті писання треба розуміти, що всі народи, що відмовляться святкувати празник кучок і не поклоняться Цареві, будуть знищені. Дальше це значить, що Йонадаби або велика громада мусять радісно бути послужними й почитати й служити Єгови Богу всякого часу якщо вони хочуть перейти через Армагедон. Вони мусять доказати їх невинність до Бога нім Його гнів буде виражений. Це значить, що вони мусять чути й пізнати правду і слухати її, і та відвічальність є положена на свідках Єгови, і усіх, що чують, радісно й енергічно повинні проголосувати правду тепер." (Вартова Башта з 15. квітня, 1936, стор. 123, параграф 42) На тій же конвенції зроблено виразно заяву, "Що ми не позволено обманути себе і не помиримось з ворогом ані піддамося його домаганням", але ми підійдемо вперед з працею Господньою, як це Він приказав.

"Під проводом Господа Йозуя постановив знайти винуватого і очистити організацію: "Про це ж то завтра рано вранці нехай приходять сюди покоління за поколінням, і то покоління, котре зазначить Господь через жереб, та нехай приступає по племенам, а котре племя вкаже Господь, те нехай приступає родинами; котре ж родину зазначить Господь, та нехай при-

ступає по одиницю, чоловік за чоловіком." — Ісуса Нав. 7: 14.

"Як було в образі так і в сповненні. Не було це копанням когось лише тому, що була на це нагода, але тому, що така була воля Божа, бо організація мусіла бути очищена з переступника; і цей акт у сповненні був виконаний ангелами Господніми по Його приказу. (Мат. 13: 41, 42) Продовжуючи свої інструкції, Господь сказав до Йозуя: "Того ж, котрого піймається на заклятій річці, нехай сплять живцем з усім його майном: бо переступив заповіт Господень і вчинив погань в Ізраїлі." — Ісуса Нав. 7: 15.

"Що такий напрям є завжди в гармонії з Божою волею, то це виразно показують писання, і вірним радженню не мати нічого до чинення з ворохобниками, що спричиняють розкол, але оминати їх. (Рим. 16: 17, 18; 2 Тим. 3: 5) Таке правило — це скоронення тих, що дійсно люблять Бога. Переступникам угоди не буде дозволено перебувати довго в рядах (Божих людей), але всяка галузь і корінь будуть викорінені з них. (Рим. 1: 31, 32) Переступники угоди опоганюють Божих людей; тобто опоганюють храм і службу храму, і стають потайними агентами Диявола. Таких Бог мусить знищити. — 1 Кор. 3: 17.

"Йозуя, як Ісус Христос, Суддя храму, зараз забрався до діла: "Оце ж назавтра вранці повелів Йозуя приступити покоління за поколінням, і показалося покоління Юдине. Тоді звелів приступати племенам Юдиним, і зазначено племя Зарине. Тоді звелів приступати родині Зариній, і зазначено Сабдієву. Тоді вже звелів приступати родині чоловік за чоловіком, та зазначено Ахана, сина Хармієвого, сина Сабдієвого, сина Зарниго, і сина Зариного, із покоління Юдиного." — Ісуса Нав. 5: 16-18.

"Це виглядало бути повільний спосіб, та Господь кермував справою так, що ніхто не мав причини сумніватися. Таке перевірнення мало взяти місце в очах всіх людей, щоб вони знали хто був винуватий; і винувату особу знайдено, коли процес виключення дійшов аж до Ахана, що був винуватий. Він представляв класу людей що сталася лукавою по переході позатипічного Йордану і по облозі позатипічного Ерихону. Це правда, що якась особа мусить мати провід у таких справах; але сповнення образу відноситься до всіх із тієї класи; і тому Ахан не представляв одної одиниці, але класу людей, що сталися членами "лукавого слуги" класи.

"Відносячися тепер головню до сповнення цієї часті драми: Таким милним напрямом йшов "лукавий слуга" через більше чим рік нім він був відкритий і нім та справа була відкрита перед очима "останка". Здавалося, що одкриття злочинця наче відтягалось, однак так не було. В часі розслідування справи не згадувано нічийого ймя, і кроки взято по пильному розгляненню справи і потому, як прошено Господа о провідництво. Коли ті факти вийшли на верх,

то деякі одиниці, що шукають помилок, глумливо критикували Товариство й тих, що розпоряджують, і говорили про тих, що були проводом у тому переступстві, і ті критики і міркачі казали: "Коли ти знав, що він був крутарем через якийсь час перед тим, то чому ти не викинув його зараз "Вартова Башта" з 15. лютого, 1938 р., в 23 параграфі дала відповідь: 'Найлучше ждати на Господа. Чоловік може навернутися від своєї блудної дороги.' Слуги Божі повинні завжди ділати після керівництва, і Єгова обіцяв керувати і провадити тих, що пильно шукають пізнати Його волю.

³⁰ Нарешті переступника знайдено, і Йозуя промовив до нього отцими ласкавими словами: "І сказав тоді Йозей Аханові: Сину мій, ушануй Господа, Бога Ізрайлевого, та й признайся, і скажи мені, що вчинив еси; не втаюй перед мною нічого!" — Ісуса Нав. 7: 19.

³¹ Йозуя був один із трьох найстарших людей між ізраїльтянами, і він промовляв до переступника ласкаво й по отцівськи. Він просив Ахана віддати честь Богу через признання справедливості Божої у виконанні свого правила наперед оголошеного. Бути винуватим і заперечитися цього значить зневажати Єгову. Оправдовувати своє мильне діло значить зневажати Єгову. У сповненні цієї частини пророчої драми винуватий міг був сказати, що він був жертвою заговору, і той, що мусів ділати в цій справі, "через довгий час старався знайти щось проти мене"; котрі то слова він ужив в листі до певної особи. Взявши та чий мильний напрям, переступник міг навіть думати, що такий крок зроблено проти його особи, колиж вдійсності він зневажив Господа. Той, що возьме мильний крок, часто старається оправдати і переконати себе, що його напрям є властивий.

³² Тоді Йозуя сказав до Ахана: "Признайся, і скажи мені, що вчинив еси." Цим Йозуя дав нагоду переступникові просити о прощення, і можливо що він міг був знайти прощення. Так і тепер Ісус дав нагоду новочасній клясі Ахана направити свій шлях. Люди можуть успішно захочати їх переступи від інших людей, але нічого не таїться перед Господом, великим Суддею. Так і нічого не зроблено зо злоби ані злої волі до Ахана кляси яку він представляв. Часто буває, коли чоловік знає що він є винуватий і є певний відкриття того ж, тоді він піддається і признається до вини. Добровільний переступник Божого закону є лукавий, і про таких є написано: "Безбожник втікає й тоді, як ніхто за ним не жене." (Прип. 28: 1) Ахан знав, що він був віднайдений як злочинець і тому він сказав: "І відказав Ахан Йозейові і каже: Справді я провинив проти Господа, Бога Ізрайлевого, те й те вчинив: Побачив я між лупом (з проклятого Ерихону) гарне убрання Синеарське [в яке одягалися диявольські представники, щоб звернути увагу на себе], та дві сотні сиклів срібла та золотий язик вагою в пятьдесят сиклів. Пола-

комивсь на се, узяв тайкома, і воно в мене закопане в землі в мойму наметі, а срібло під ним насподі." — Ісуса Нав. 7: 20, 21.

³³ Ахан мусів бути один із тих, що обходили Ерихон, і пішов між зруйновані мурі коли Єгова розвалив їх. Там він піддався спокусі. Він побачив те, що мало дати йому більше ясний вигляд і зробити його визначним між іншими людьми, і що мало дати йому честь і похвалу, і тому він "укра" ту одіж, щоб разом з украденим золотом він міг здобути собі славу. Це був случай підданняся 'хотінню очей, і хотінню тіла та гордошам життя'; і так річ мається й в сповненні. (1 Йоана 2: 16) Мабуть Ахан забув, що він був в угоді виконувати прикази Єгови. Його самолюбне бажання запровадило у сіті Сатани. (Якова 1: 14, 15) Це писання оголошує певне правило й який наслідок воно приносить. Ахан відогравав частку у тій програмі, і сповнення його показує дійсність яку Бог представив.

³⁴ Тепер зважте, як точно та драма представляла те, що мало статися в цих часах: Головно від 1933 р. деякі одиниці взяли напрям подібний до Аханового, обходячи новочасний Ерихон сатанської організації й проголошуючи Божі прикуси проти неї; та чинячи це якийсь час, такі слуги піддалися спокусі відносно якоїсь речі в організації, і щоб задоволити те самолюбне бажання, вони взяли мильний шлях і були залапані Сатаною. До цього могло спонукати бажання мати почесність між людьми, або заключення, що Бог вибрав ту одиницю для якоїсь спеціальної роботи яка у своїм часі малаб зробити його визначною особою. Розвиваючи таке самолюбне бажання забути славу між людьми, він піддається такому бажанню й паде в сіті Сатани. Осягнувши цю точку, переступник звичайно шукає оправдати себе уживаючи до цього пропаганди. Пригадайте собі, як та видана пропаганда предложувала щоб мати більше взглядання для організації Сатани, а головню для релігійоністів, стараючись спонукати вістників царства, щоб вони упустили руки і стримали роботу, яку Господь велів виконувати, і чекати аж по Армагедоні й тоді мало настати щось великого. В тій надрукованій пропаганді зроблено натяк, що по Армагедоні працівники вже не будуть зносити зневаги. Автор тієї пропаганди проголосив декотрим, що мали симпатії до нього, що тоді він буде провадити роботу і займатиме позицію великої відвічальності і чести перед Господом, бо Господь назначив його до такої роботи. Це було представлено через ту одіж та велику кількість злата, що Ахан украв. Такий напрям, узятий противниками царства показує, що вони не мають ревності голосити про день-пимсти Бога Єгови проти Вавилону, т. є, проти диявольської зневажливої товпи, але вони кажуть: "Ждіть аж Бог збурить ту організацію, і тоді ми доконаємо нашу велику роботу." Таке заключення провадило переступників звернути більшу увагу на приготування себе для тієї майбут-

ньої роботи, яку вони мали виконати по Армагедоні, і через це вони втратили видіння послухства до Господнього приказу. Розбираючи справу, проводячи переступу, у сповненні, і його співтовариші, прийшли до заключення, що вони виконували властиву річ через перешкоджання в роботі приписаний Господом своїм людям коли Він дав приказ їм "установіть... в похід проти нього!" (Авдія 1:1) Таке суєтне та нелюбогідне заключення допровадило їх гледіти за своїм власним спасенням і оправдати свій напри́м. Господь Ісус тут відносно відповів: "Ви оправдуєте себе перед людьми, Бог же знає серця ваші, бо що в людей високе, те отгда перед Богом." (Луки 16:15) Ще один блуд в який упали ті зведені одиниці, а це, що "спасення є для всіх"; що "всесвітнє примирення є дане для всіх, включаючи Юду і Диявола". Отці всі речі були проголошені у пропаганді, й між іншими були подані от такі слова: "Що за Спаситель!"; стараючись цим показати, що Ісус Христос постарався о спасення для всіх ворогів Божих, включаючи Юду, Ахан клясу, і самого Диявола; без ріжнни як за великий гріх хтось поповнив, то в кінці він спасеться, після нерозумної та не згідної з Писанням пропаганди яку ширить Ахан кляса. Таким аргументом злочинці переконали себе, що це є Божий спосіб, що показує, що вони були обмануті Дияволом і попали в божевілля.

"Це мало злий вплив на декотрих одиниць в організації, що признали того, що ширив ту пропаганду, за особу, що занимала позицію відвічальності в Господній організації. Коли ж той переступник був викинутий з його позиції, тоді він став проти Товариства і поширив свою пропаганду по краю щоб намовити інших прилучитись до нього у своїм змаганні оправдати свій чин. Кількох одиниць попали в цю полапку, але ніхто з вибраних не був зведений." — Мат. 24:24.

"Ахан старався заховати доказ свого гріху через заховання проклятих речей в землі серед свого табору. "Лукавий слуга" кляса, представлена через Ахана, старалась теж заховати свій гріх проти Бога і проти його організації, і старалась оправдати себе через висланя листів до певних осіб, що він думав були в симпатії з злочинником в його несправедливій напри́м. Такі листи були написані підчас коли переступник займав урядову позицію представляючи Товариство; а щоб закрити слід свого мильного діла, хоч його листи були написані в бюрі Товариства і при помочи Товариства і на Товариствім матеріалі, він не тримав відбитків своїх листів, надіючись, що ніхто не довідається про це. Спевістю, що Господь знав про ті листи, і висвітлив їх у своїм часі й представив їх і перечитав їх перед свідками. Господь заставив Ахана відповісти і він признався до своїх переступів; і так коли листи повисше згадані були перечитані, разом з іншими зізнаннями, доказуючи вину пе-

реступника, тоді злочинець признався до свого злого звичку.

"Іозуа, ділаючи під Господнім керівництвом, не дозволив Аханові мати якубудь причину казати, що він був захоплений або змушений зробити признання." Отже Іозуа зробив старання, щоб дістати ще більше зізнань які попирали його признання до вини. "Послав тоді Ісус посланців, і побігли вони до намету, аж воно так: сховано в наметі в його, а срібло на споді." — Ісуса Нав. 7:22.

"Післано післанці і вони знайшли прокляті речі в таборі Ахана, де він сказав вони були, і вони взяли ті речі, які становили подвійний доказ Аханові вини, цебто, двоє свідочств: його признання й фізичні факти. Злочин був доказаний поза всяким сумнів. Завважає тепер сповнення цієї часті пророчої драми. Чин проти повисше згаданого обвинуваченого взято лише тоді коли перегалянено всі матеріальні факти, і, привівши їх разом, вони становили доказ поза всяким сумнів, що обвинувачений став проти Божої організації. Іозуа представив всі ці фізичні факти перед народом, щоб ціла справа була явна перед Господом і людьми: "І взяли вони все з намету та й принесли до Ісуса і до всіх Ізрайлятянів, та й положили перед Господом." — Ісуса Нав. 7:23.

"Подібно і ті в Божій організації, що старалися збурити її, Господь дозволив на згромадження проти них свідочств і тоді зібравши їх, Він відкрив їх явно перед іншими. Більший Іозуа, Ісус Христос, зібрав теж свідочства і показав, що представив Товариства, якому помагали і попирали інші, протиділав Господній організації; і той доказ представлено перед свідками, і в присутності переступника, так що не було найменшого сумніву й ніхто не міг сказати, що злочинець був захоплений в полапку. Цей чин зроблено згідно з волею Божою.

"Господь велів записати спосіб покарання Ахана; і це становить доказ, що ця історія є важна і записана в Біблії і тепер відкрита яко поміч для тих одиниць, що сьогодні шукають пізнати і чинити волю Всемогучого Бога і служити Йому. "Іозей же узняв Ахана Зариннею, сріблом, убрание і золотий прут, і силів його, й дочку, воли його, осли й вівці і намет його, і все майно його, і попровалили їх і все на Ахор-долину." — Ісуса Нав. 7:24.

"Завдання і відвічальність Іозуа не скінчалось із тим, що він привів Ахана до відвічальності перед свідками. Ахан взяв прокляті речі і не знищив їх, аж тепер Іозуа мусів знищити їх і доглянути, щоб Божий присуд знищення був виконаний вповні. Проголошуючи Божий присуд відносно судьби Ерихону, Іозуа сказав: "Ви ж гледіть, остерегайтесь, щоб хто не взяв собі так небудь із проклятого посвяту. Сим би ви підвели під прокляття й самий табір Ізрайлев і довели його до погибелі." (6:18) Коли Ахан узняв із проклятих речей, тоді гнів Господень за-

палав проти дітей Ізраїля, і цілий табір ставсь предметом гніву Єгови, отже повинністю Йозуа було доглянути, щоб цілковите знищення того злочину взяло місце. Негайно по цім від Ахана взято привилей служження. Точно так Ісус заявив, що Він зробить з "лукавим слугою" клясою, коли Він виголосив суд у храмі: "Візьміть же від нього талант, та дайте тому, що має десять талантів. Кожному бо маючому всюди дається, і надто мати ме; у немаючого ж, і що має, візьметься від него. І викиньте слугу нікчемного у темряву надвірню: там буде плач і скреготання зубів." — Мат. 25: 28-30.

"Господь не дозволив замішання в своїй організації й не покинув злочинника без кари. Гріх Ахана був зухвальністю й не міг перейти без уваги. Колиб Йозуа не був виконав свого завдання перед Господом вірно, і не покарав Ахана, Господь бувби знищив Йозуа.

"Ахан і все, що він посідав, взято на долину "Ахор", котре то йма значить "клопіт". Божий присуд проти злочинника був проголошений ним злочин був поповнений. (Ісуса Нав. 7: 15) Ахан не полишив нікого по собі щоб виконував даліше його грішний напрям або діла. (Іса. 14: 20, 22) Чин Йозуа не був особистий напад проти Ахана. Він довіряв йому, але Ахан зрадив те довіря; але карання які мали власти на нього були назначені Єговою. "І промовив тоді Йозуа: Про що довієси нас до недоли? Тепер подасть тебе в недолю Господь. І побило його каміннем усі Ізраїлитяне, та й попалили побити, і наметали на них каміне." — Ісуса Нав. 7: 25.

"Питання поставлено прилюдно Аханові, "про що довієси нас до недоли?" дало нагоду Аханові покаятися і просити о прощення в Бога. Та Ахан "місце покаяння не знайшов". (Жид. 12: 17) Колышний слуга Товариства, який взяв мильний напрям, коли всякий доказ його вини представлено перед нього, тоді він обіцяв, що він напише до всіх посвячених по цій землі і признається до вини і проситиме пробачення. Та він не лише що не дотримав своєї обітниці, але в короткому часі він взяв якраз противний напрям, вислав листи по цілому світу осуджуючи Божу організацію і многих осіб в ній, і цим він указав свого непокаяного духа. Та одна особа разом з деякими прихильниками, даліше спричиняє клопіт Товариству висилаючи листи до радіо-станцій та до релігійоністів, що є записаними ворогами Божої організації, і інших і загрожує "знищити організацію Товариства впродовж двох років". Незадоволившись цією грозою, він ужив імя і адреси Товариства Вартової Башти Біблії та Брошур, добровільно сфальшував з деякими конспіраторами, які вислали їхню очернюючу літературу через пошту під імями і адресою Товариства з очевидним наміром щоб обманути і виконати свою жорстоку ціль розбити Товариство. Їх пропаганда була надрукована в Злучених Державах і надана в Нью Йорку, і на такому папері, що він ніби походив

від Товариства, цим доказуючи свій намір обманути і звідництва. Замість показати духа покаяння, то злочинники даліше указували духа злоби й лукавства. Після писання, то такий дух є "дух передлюбства", бо вони йшли до релігійоністів і старалися злучитися у війні проти Господньої організації. Бажання прославити себе допровадило Ахана до половини великого гріха. Бажання особистої або само-наживи допровадило бувшого представителя Товариства "продати своє первенство" за само-наживу. Про таких Писання ось що говорять: "Дбайте про впокій з усіма і про святість, без чого ніхто не побачить Бога, наглядаючи, щоб хто не відпав од благодати Божої, щоб який гіркий корінь, угорі вирости, не зашкодив вам, і тим не опоганились многи; щоб не був то блудник або необачний, як Ісав, що за одну страву оддав первородство своє." — Жид. 12: 14-16.

"Поставивши Аханові питання чому він стягнув клопіт на Ізраїля, Йозуа сказав: "Тепер подасть тебе в недолю Господь." Як чудово Господь зробив цей образ і тоді перевів факти і показав сповнення тих же, а пізніше дозволив своїм людям побачити сповнення і значення його. Ці речі повинні порушити Божих людей ходити обережно, зо страхом і трепетом, щоб часом не спротивитися Божій волі. У "Вартовій Башті" з 1. травня, 1937 р. на сторони 141, в артикулі під заголовком "Лукавий Слуга" є подані факти про повисше згадане відступлення "лукавого слуги" кляси. У тому артикулі є подані слідуючі речі: "Відкривши його дволичність, він був звільнений з причини його невірності з позицій і задачі в Господній організації. Десять років пізніше цей чоловік увійшов у даліший заговор з ворогом щоб заподіяти більше зла. Він спонукав когось написати артикулу або доказ що Господь Ісус Христос не є ще присутній. Цей артикулу він видрукував і поширив між многими Господніми слугами в різних частях землі, разом із листом, котрий то лист і артикулу ніби вийшли з головного бюра Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур. Очевидно це зроблено тому, щоб обманути і звести вірних одиниці. Ці речі він видрукував в Злучених Державах, і надав їх на пошту в Брукліні, Н. Й. У тому листі так звані "інструкції" мали ніби вийти з головної квартири, і дано наказ щоб той лист і артикулу були читані в різних зборах у назначеному часі, і даліше сказано, що організаційні інструкції є примусові й ті інструкції мусять бути виконані й лист читаний.

"Згодом він видав ще один лист і розіслав його по цій землі до різних бюрів та слугів Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур, і в якому то листі він написав брехні, указавши злобу і злу волю, напавши на президента Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур, і написав много ложей які знав у тому часі, що вони були неправдиві. Він домагався, щоб його листи були відповіджені у "Вартовій Башті". Та

сторінки "Вартової Башти" не є отворені для дискусії справ з противниками Господніми, і певно не є отворені на аргументи проти присутності Господа, бо це питання про Господню присутність було вповні відповідене в видавництвах Товариства.

"Господь Ісус опрокинув поведінку лукавого слуги кляси, уживаючи цієї мови: 'А який лукавий слуга казати ме в серці своїм: Забариться мій пан прийти, та й зачне бити своїх товаришів, та їсти й пити з нявницями; то прийде пан того слуги дня, якого не сподівається, і години, якої не відає, та й відлучить його, й долю його з лицемірами положить: там буде плач і скреготання зубів.' — Мат. 24: 48-51."

"Господь дозволяв усім ізраїльтянам побачити що сталося, і вони всі одобрили те, що зроблено Аханові. Так і сьогодні духові ізраїльтяни показують себе вповній згоді з Господніми присудами, і вони радо підчиняються під Його закон, Його ім'я і Його величність. Це можна було бачити із многих листів післаних зборами свідків Єгови до головного бюро Товариства, і многі збори ухвалили резолюції, і деякі з них були подані у Вартовій Башті в тому часі. Грішний напрям Ахана порушив ізраїльтян рішиться, що вони будуть більше пильні в послушенстві до Господа; і опісля факти показали, що подібний вплив кермував напрямом останка Божих вірних людей, як це показують резолюції подані у "Вартовій Башті" з 1. червня, 1937 р., і між іншими речами були поміщені такі:

"Майже один рік минув від коли (після Господнього кермування) як президент Товариства ти осунув з уряду В. Ф. Салтера, якого ми вважали за провідника у службі, але котрий стався невірний своєму порученню.

"В тому часі деякі не могли бачити ясно причини такого чину. Однак ми всеціло вповаємо на Єгову і взятий крок був під Його керуванням.

"Події які наступили опісля вповні оправдали таку віру й вповання на Єгову, і що ти був ужитий в тому напрямі, і також стало ясно чому такий чин був необхідний.

"Тому що Господні люди є нападжені з того джерела літературою виміреною для ослаблення і знищення їх віри, ми, Торонтський збір свідків Єгови, на цім радіснім зібранню цього вісімнадцятого квітня, дев'ятнадцять сот і трицять сего року, одногослосно приймаємо наступуючу резолюцію, а іменню:

"1. Що ми вповні одобруємо чин нашого президента Брата Рутерфорда, осунення з уряду того, що 'погордив столом Господнім', і тим, що поставлено на тому столі, через 'принес оштаненого хліба на жертівню'.

"2. Що, як средство нашої охорони, ми стріємо цей найновіший виступ ворога

"(а) Більшою активністю в Господній службі, а особливо в цій: 'дивовижній роботі' яка тепер

зачалась, і також через студіювання Вартової Башти і інших видавництв Товариства.

"(б) Що ми будемо нищити без читання всяку таку літературу отриману поштою або в інший спосіб.

"(в) Що ми звернемо своє глухе ухо до всіх одиниць, чи то між нами чи поза нами, що укажуть бажання дебатувати або аргументувати цей напрям ділання.

"3. Що ми признаємо як видиму організацію Єгови на землі Товариство Вартової Башти Біблії й Брошур, і признаємо Товариство як знаряд через який Єгова і Ісус Христос дають інструкції й покари в пору для доморядників віри.

"4. Дальше, що ми даємо наше слово вірності Товариству, і його слугам, Братові Рутерфордові в Брукліні, і також слугі відділу, Братові Чапманові в Торонто; що ми є задоволені й вдячні, що він є призначений до Господньої служби серед нас. Ми бажаємо заявити, що цей збір, йдучи за твоїми інструкціями, працює під зборовим розпорядженням, і з причини ревності яку указав слуга відділу, Брат Чапман, ніколи перед тим не було такого заінтересовання в Господній праці, ані ніколи не було такої активності як тепер. Ми обітуємо нашу співдіяльність із ним у праці, і разом з тобою, ми просимо Господа щоб Він поразив ворога на порох і засияв славою царства.

"5. Що ми ще раз заявляємо нашу рішучість чинити волю Єгови як це вона є виражена через Його виконавчого чиновника, Ісуса Христа. Що в послушенстві до Божого приказу 'Устабаймо, пійдемо в похід проти неї' ми нестимо оwoch царства до наших братів, великої громади, які мусять бути кормлені й проваджені Ісусом Христом перед Армагедоном, щоб вони були схоронені в Армагедоні на оправдання Єгового ім'я." — Вартова Башта з червня, 1937 р., стор. 175, англ.

"У Вінніпегу, місце пробутку деяких згаданих заговірників, збір вірних і духових ізраїльтян зробив і оголосив теж декларацію, що була поміщена у "Вартовій Башті" з 1. липня, 1937 р. сторона 207, і котра резолюція, між іншими речами містила наступуюче:

"Ми отримали з відділу канадійського, з Торонто, нині пополудні інформацію, що В. Ф. Салтер був вилучений зо збору в Торонто. На звичайному зібранні служби збір свідків Єгови у Вінніпегу (Канада), теж прийняв ухвалу торонтського збору відносно вилучення з між себе В. Ф. Салтера. Наступуюча резолюція була внесена, прийнята і ухвалена одногослосно:

"(1) Бачучи, що Господні люди є накинута літературою виміреною ослабити й знищити віру деяких, вінніпегський збір свідків Єгови отримав поручає всім Господнім людям, тут і деінде, наступуючий напрям як средство охорони і безпеченства:

"(2) Побільшити свою активність у праці Господній, а особливо в ділі 'дивовижному', що тепер розпочався, і також студіюйте Вартову

Башту і інші видавництва Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур.

“(3) Знищення без читання всяку таку літературу отриману через пошту або інакше.

“(4) Звернення свого глухого уха до всякого, що бажає дебатувати або аргументувати про цей напрям ділання.

“При цій нагоді ми бажаємо заявити, що ми в єдності з тобою, яко таким, що його Єгова покликав виконати роботу свідництва про Царство, під кермою Ісуса Христа, Єгового могутнього Царя і Оправдателя.

“Ми є вповній гармонії з Товариством Вартової Башти Біблії і Брошур і з наукою о яку Єгова так щедро постарався для нас, через цей видимий знаряд сторінки “Вартової Башти”.

“Новочасні вірні слуги Єгови не спричиняють тілесної шкоди добровільним злочинникам, але оминають їх і числять їх за померлих, і це вони роблять у послуженстві до Божого приказу, і не жалують за ними. (Езек. 24: 15-18) Товариство, як це апостол радить, ділало в гармонії з такою порадою, “щоб охоронити від опоганення тіло церкви, душу і духа, в цьому дні нашого Господа Ісуса Христа.” — 1 Солон. 5: 23.

“Не для користі Ахана або щоб схоронити пам'ять його, але яко пам'ятник справедливості Єгової, ізраїльтяни збудували пам'ятник у тому місці: “І насипано над ним високу могилу кам'яну, що стоїть там й по сей день. Господь же обернувся від завзятого гніва свого. Тим прозивається те врочище Ахор-долина й по сей день.” — Ісуса Нав. 7: 26.

“Справедливість Єгови є виконана проти тих, що пої отивляться Йому, і той пам'ятник є свідком цього. Господь велів записати історію новочасного Ахана або “лукавого слуги” класи у “Вартової Башті”, і тепер по обігу много днів Він показує своїм людям теж через “Вартову Башту”, як давно тому Він зробив прообраз того відступу, і як те пророцтво тепер сповняється на Його оправдання. Ось так сема голова книги Ісуса

Навина робить натиск на важність послуженства, а головню коли битва великого дня Бога Вседержителя наближається. Ізраїльтяни в Канаан землі, під провідництвом Йозуя, воювали з ворогами Божими. Так і сьогодні духові ізраїльтяни воюють з ворогами Божими, і тепер від кожного вимагається під проводом Більшого Йозуя, Ісуса Христа, повного і цілковитого послуженства. (Діян. 3: 23) До таких Писання відповідають: “Бо ходячи в тілі, не по тілу воюємо: (бо зброя воювання нашого не тілесна, а сильна Богом на зруйнування твердинь,) руйнуючи відумки і всяку висоту, що встає проти знання Божого, і займаючи в полонь усякий розум на послух Христу, і будучи на поготові помститись над усяким непослухом, як сповнить ся ваш послух.” — 2 Корин. 10: 3-6.

“Єгова приготував ізраїльтян під Йозуєм до дальшої напружуючої роботи, предсказуючи оправдання свого імя. Вони творили пророчу драму, предсказуючи цілковите оправдання імя Всевишнього. Від коли Господь Ісус прийшов до храму, як великий слуга Єгови, Він відкрив своїм вірним слугам один по другому пророчі образи у яких сьогодні Божі люди мають часту у сповненні і в яких робиться великий натиск на цілковите послуженство Господеві. Ми живемо тепер в дні Його суду, і Єгова дав своє слово запевнення: “Він веде покірних до правди, і вказує смиренному дорогу свою. Всі стежки Господні — милість і правда для тих, що бережуть завіт Його і свідчення його.” — Псалма 25: 9, 10.

“Нема сумніву, що перед останком є ще досвідчаючи проби, і перед Йонадабами, але кожний мусить бути запевнений, що хто пильно шукає пізнати справедливості і бути послухним, того провадити ме Господь. Господь кермуватиме путю своїх вірних людей і охороняти їх, і щоб остатися в цій класі, то треба бути всеціло послухним. Друга частина драми оправдання настає, показуючи що мають виконати вірні слуги Господні.

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Переложено з англ. “Вартової Башти” з 1-го Травня, 1939]

ЧАСТЬ 7

“Бого, Боже сил небесних, хто потужний, як ти, О ЯГ? І вірність твоя кругом тебе.” — Пс. 89: 8, Роттердам.

ЄГОВА є вічно вірний у виконанні своєї угоди й своїх свідств. Коли Єгова візьме сотворіння в свою угоду, тоді те сотворіння ніколи не може мати сумніву відносно виконання Єгової частини угоди. Чоловік, що шукає Єгови чистим і цілим серцем, буває благословенним. Він мусить бути все свідомим, що всі обітниця свої Єгова напевно сповнить. Вихваляючи ймя Єгова, Псалмодівець каже: “Справедлив еси, Господи, і праві суди твої. Ти заповідав свідчен-

ня твої в справедливості і в повній вірності.” (Пс. 119: 137, 138) Кожне сотворіння взятє в угоду з Єговою мусить доказати свою віру й вірність, якщо воно бажає отримати признання Єгови. Це значить, що кожне сотворіння мусить бути поставлене на пробу і в тій пробі показати свою невинність до Бога. Ті що є вірні мають часту в оправданні Єгового імя. Коли приходить рішача проба й те сотворіння здається уніває під тягарем, тоді воно мусить стрінути

ту пробу одважно й знати, що як його віра остаточно стане сильною і воно буде вірним, то Єгова переведе його безпечно. "Вірних сохраний Господь." (Пс. 31: 23) Чим Божий народ зближається ближше до кінця своєї земної подорожі, зараз перед Армагедоном, тим ті проби збільшуються і стають трудніші; але ізза цього не траба уникати. "Вірен же Бог, котрий не допустить щоб ви були спокушені більш, ніж що здолієте (знести)." (1 Корин. 10: 13) Останок є покликани люди, взяті з між людей для Єгової цілі: "Вірен, Хто покликав нас, Він і зробить (се)." (1 Сол. 5: 24) Слово Єгова часто запевнює Його завітуючих людей про Його вірність; і це Він зазначає для допомоги і потіхи тих, що люблять Його. У цих пророчих драмах Бог виконав те, що робить натиск на Його вірність і підкреснув коначність вірності з боку Його людей. Це є дні великого горя; і в цих днях Сатана розпучливо старається знищити тих, що зробили угоду чинити волю Єгови. Отже Божі люди потребують зміцнення їх віри і доказати їх вірність.

Переступ Ахана спричинив великий смуток для Йозуя; і це показано фактом, що Йозуя упав на лице перед Господом і благав Господа аж до вечера. (Ісуса Нав. 7: 6) Весь табір Ізраїля був затривожений і їх віра була виставлена на пробу. Віра Йозуя не впала, і коли Господь дав йому приказ, він устав і пильно виконав завдання очищення табору. Єгова передбачив час коли духові ізраїльтяни мали опоганити себе злими ділами у таборі, і тому з вірності Він зробив прообраз цього, і тепер прийшов час і Він відкриває значення їх; і це Він робить для допомоги й потіхи своїх людей. Нехай же ті, що люблять Бога і служать Йому не сумують задля пробів які приходять до них. Якщо ми вірні у виконанні нашого завдання, то можемо бути певні, що Єгова у своїй вірності схоронить нас і визволить нас.

Зараз по очищенні табору ізраїльського, Бог велів своїм людям зробити іншу частину драми, представляючи і предсказуючи оправдання свого імені. "І рече Господь Йозеїмові: Не лякайся і не вдавайся у тугу. Бери увесь люд спосібний до війни з собою, та й іди проти Гаю. Подам тобі на поталу царя Гайського, нарід його, город його й землю його." (Ісуса Нав. 8: 1) Ось так Єгова предсказав, що злющий і жорстокий акт "лукавого слуги" кляси, яка була представлена через Ахана, не мати ж ні успіху і не стримає роботи Його свідків, яка то робота мусить бути виконана зараз перед Армагедоном. Той зловбий акт "лукавого слуги" хвилюво потряс Господніми людьми, але його не треба лякатися ані сумувати. Єгова приказав Йозеїмові йти до Гаю, що було доказом, що табір Ізраїля був очищений і Його завітуючі люди були готові до війни. Сьогодні дано приказ, та не лише кільком тисячам ставатися до війни, але "усім здібним до війни", щоб готовилися до битви. Подібно і тепер, як це зазначено в тексті на рік 1937, при-

каз був даний усьому останку і таборові: "Уставайте, виступимо в похід проти нього!" (Авдія 1) Ця частина драми записана в книзі Йозуя у восьмій голові є ще іншим образом того, що Бог переведе в Армагедоні і зараз перед битвою великого дня Бога Всемогучого. Це ще один образ Армагедону, що різниться від того що був зроблений в Ерихоні. Йозуя там відображав частину яка представляла Ісуса Христа, який розпоряджує військами Єгови сил. Та частина воєнних сил, що була захована в облозі проти Гаю, представляла невидимі Господні сили, котрі то сили виконувати муть дійсну роботу вбивання. Коли так зроблено облогу, інша частина ізраїльтянів стала перед містом Гаєм і заохочувала ворога до нападу, і цим представляла тих, що одважно виконували роботу свідоства зараз перед Армагедоном і стягала на себе атак ворога. Слідуюча частина восьмої голови книги Ісуса Навина відкриває Божий замір, щоб знищити усіх тих, що противляться Йому і цілком осунути зневаги, які Диявол стягнув на Його ім'я, і та драма показує яким средством Він доконає своїх замірів.

Перед виходом у похід проти Гаю, Єгова дав Йозеїмові запевнення який наслідок буде з його нападу на місто ворога: "І зроби з Гаєм і з царем його, як учинив еси з Ерихоном і з царем його; однакже, скільки знайдете лупу там і скотини, забере́те собі. Заляжете ж засадою на місто його ззаду." — Ісуса Нав. 8: 2.

Що та сама судьба мала впасти на Гай яка впала на Ерихон, то це показує, що це було образом на Армагедон. Ерихон будучи першим містом канаанським, що було заатаковане й зруйноване, було першоплодом землі для Господа, і тому вся здобич мала бути цілком знищена. Гай, будучи другим заатакованим містом в Канаан, здобич його не мала бути знищена, бо вона не була виключно посвячена Єгови; і це показано в тексті: "Однакже, скільки знайдете лупу там і скотини, забере́те собі." Приготовляючися до нападу на Гай, Бог сказав до Йозуя: "Заляжете ж засадою на місто його ззаду." Засідка — це воєнний вираз і значить, що військо є заховане десь щоб несподівано напасти на ворога. Ця засідка була перша, що її Єгова приготував. Це показує, що особи які виконують роботу вбивання в Армагедоні є заховані або невидимі для організації Сатани на землі, тому що ворог не вірує що Бог записав у своєму Слові. Це далі показує, що Божі свідки можуть прилюдно і часто заявляти про Божий замір взглядом Його ворогів, але в їх свідоство не будуть вірувати безбожники. Сили Господні є так розложені в битві Армагедон, що коли битва зачнетися, тоді усі дороги утечи будуть заперті й ніхто не втіче.

Гай знаходився на північ і на захід від Ерихону. Ще даліше на захід і дещо на північ від Гаю, знаходився Бетель. На північному боці від Гаю знаходилася долина, а на схід від неї знахо-

(Прод. на стр. 114)